

உலகமெழும் பெருவியம்பை
உலகில் மாதர்
உயிர்வாழத் துடிக்கின்ற
முன்பிசில் தோன்றும்
வகைத்தைச், சிறுபிணக்கைக்
காதல் என்னும்
கவிஞரும் இன்பத்தைக்
கடி வாழும்
நிலிபேற்றை நிதம்சூய்ந்து
சூய்ந்து மற்றும்
நிலைவாய்ந்து குலமகின்ற
மாணுடத்தின்
குலமுயர்க், குணமுயர்க்
கொடிதான் எந்துங்
குறிக்கொண்ட எழுத்தாளர்
ஓர் குலத்தார்.

கனவு 10 கற்பனை 10]

நஞ்சி 15-10-67

[தனிப் பிரதி 25 காசு

சிந்தனைக்கு

சிறு குழந்தைகள் சின்னஞ்சிறிய பழன் ஒன்றை வாங்கி காற்று ஊதி, பறக்கவிட்டு வேடிக்கை பார்க்கும் காட்சியைப் பார்க்கின்றோம். காற்று ஊதப்பட்ட பழனை ஆகாயத்தில் விட்டெறிந்து அது வானத்தில் பறந்து செல்வதைக்கண்டுமகிழ்வெய்தும் குழந்தைகள் எத்தனையோ! காற்று ஊதும்போதே பழன்கள் வெடித்துவிடுவதும் உண்டு. ஏதோ வினாயாட்டாக சின்னஞ்சிறுவர்கள் செய்யும் இந்த பழன் வினாயாட்டிலே என் சிந்தனை சென்றது.

என்ன உண்மையை உணர்த்துவதற்காக வேண்டி இந்த பழன் உருவகப்படுத்தப் பட்டது என்று எண்ணினேன். வெறும் வேடிக்கைக்காகவா இதை உருவகப்படுத்தியிருப்பார்கள். பழனை உறபத்தி செய்தவனுக்கு அது ஒரு பிழைப்பாக இருக்கலாம். ஆனால் இப்படி ஒன்றை உருவாக்கலாம் என்று அவனுக்குத்தோன்றிய கருத்து இருக்கிறதே அது ஒரு அதிசயம். அது அவனுக்குப் பிடியாயிற்று. அவன் உள்ளத்தில் பிரபஞ்சத்தினுடைய மாயையை சிந்திப்பவனுக்கு தெரியும். படியாக உள்ளே பொதிந்து வைத்திருக்கிறது என்றுபட்டது அப்படி. என்னதான் அதில் மூல சர்க்குள்ளது என்று மேலும் சிந்தித்தேன் எனக்கு ஒரு உண்மை பளிச்சிட்டது. உருவமே இல்லாத மனிதனின் மனது ஒரு பழனைப்போன்றது. அது ஒரு நிமிடம் ஓர் இடத்தில் நில்லாது. நில்லாது ஓடும் அதனை உண்டு என வாங்கும் மூச்சால் கட்டிப்போட்டால் ஒரு உருவமும் வந்துவிடும். அந்த உருவம் தனக்கு என்று கருதுகிறவரைக்கும் அளவில் சிறிய வடிவமே பெற்றிருக்கும்.

தனக்கு வையகம் என்று நினைக்கும்போது மனம் தன்அளவு சிறுத்திருக்கும் வையகத்துக்கு நான் என்றபோது இந்த வையகத்தின் அளவு மனம் பெருக்கும் தன்மை உடையது. உடலில் உயிர் ஓடுகிவிட்டால் மனது செயலற்றதாகிவிடும். இந்த உண்மையை அறிந்த யோகிகள் உயிர்உடலில் இருக்கும்போதே உடலிலிருந்து மனத்தைப் பிரிக்கும் தந்திரத்தை பயின்றார்கள். உடலிலிருந்து மனத்தைப் பிரித்துவிட்டால் உடல் செயலற்றதாகிவிடும். அதனால் உடலுக்கும் அழிவில்லை. இதுவே யோகதலை. இவ்வாறு உடலிலிருந்து பிரித்த மனதை பழனைப்போல் ஊதி இந்த வையகமெங்கும் பறந்துவர விட்டுவிட்டு, மனமும் அகனே வாங்கித்தன் உடலினில் பொருத்துகின்ற தந்திரமும் பயின்றார்கள். இவ்வாறு மனதை வெளியே பழனைப்போல் அனுப்பிவைத்து தன்னிலே மீண்டும் அதைப் பொறுத்தலாம் என்ற நிலையை உணர்ந்தவன் அமரத்தன்மை படைத்தவனாகின்றான்.

மனதில் தேவையில்லாதபோது (உடலுக்கோ, உயிருக்கோ ஹிதமில்லாத) வீண் செய்தி களையும், கவலைகளையும் இந்த மனதிலே கொண்டு ஊதும்போது இந்த மனமான பழன் வெடித்து விடிறது. மனமான பழன் வெடிப்பதையே இன்றைய வாழ்வில் அதிகமாகக் காண்கிறோம். (Heart Failure) என்று இதைச் சொல்லலாமா? சொல்லலாம். மனதின் பாரம் தாங்காது உடல் சரியும். உடலில் உணர்ச்சி அதிகம் ஏற்படும்போது அதைத்தாங்காது மனதும் வெடித்துவிடும். இந்த உண்மையை இந்தச்சின்னஞ்சிறு மூன்று பைசா பழன் என் சிந்தனைக்கு உணர்த்தியது. நீங்கள்மேற்பு சிந்தித்துப் பாருங்களேன்!

செட்டியார்.

அமரர் ஆட்லி

திரு. கிளெமென்ட் ஆட்லி, சிறந்த அரசியல்வாதி. பார்லிமென்ட்ரி தொழிற்கட்சியின் தலைவராக இருபதாண்டுகள் சிறப்பாகப் பணியாற்றிய பிறகு 1955ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் பதவியேற்குந்து விவகிஞர். இந்த இருபதாண்டுகளில் அவர் எதிர்க்கட்சித் தலைவராகவும், அமைச்சராகவும் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பிறகு பிரதம மந்திரியாகவும் பணியாற்றியிருக்கிறார்.

திரு. கிளெமென்ட் ரிச்சர் ஆட்லி 8-1-1888 அன்று பிறந்தார். அவருடைய தந்தை லண்டனில் பிரபல வழக்கறிஞராகத் திகழ்ந்தார். திரு. ஆட்லி ஹேஸ்பரி காலேஜிலும் ஆக்ஸ்போர்டு யூனிவ்ரீட்டி காலேஜிலும் படித்த பட்டம் பெற்ற பிறகு டெப்டி கிராமியன் 1905இல் வழக்கறிஞராகப் பதவி செய்கிறார். கொண்டார், இன்னர் டெப்டிமென்ட் பதவிகளில் காலத்தில் ஒரு சமயம் கிழக்கு லண்டன் பகுதியிலுள்ள சிறுவர் சங்கத்திற்கு விஜயம் செய்யும் வாய்ப்பு திரு. ஆட்லிக்கு கிடைத்தது.

"கிழக்கு லண்டன் வட்டாரத்தில் வாழும் மக்களுடைய வாழ்க்கையை நேர்வாய்ப்புத் தீராக வழங்கிய தலைமையப் பற்றி என்னுடைய கருத்துக்களை மறுபரிசீலனை செய்யும் அவசியத்தை உணர்ந்தேன். நான் தீவிர சோஷலிஸ்டாக மாறினேன்" என்று திரு. ஆட்லி எழுதியிருக்கிறார். அவர் சித்தந்தவாதியல்ல; சமுதாய நிலைமையை அனுபவமுடிவமாக உணர்ந்து சோஷலிஸ்டாக மாறியவர். மேட்டுக்குடியில் பிறந்த அவர், ஏழை மக்களுடைய வாழ்க்கைப் பிரச்சனைகளைத் தெரிந்து கொண்டு பிறகு, அவர்களுடைய நலனுக்காகப் பாடுபட்ட தீர்மானித்து வழக்கறிஞர் பணியை நிறுத்திவிட்டு, டெப்டிமென்ட் தம்பதிக்குடன் சேர்ந்து பிரசார ஆயக்கத்திலேற்பட்டார். 1910ஆம் ஆண்டில் கிழக்கு லண்டன் வட்டாரத்திலுள்ள டாய்லிப் ஹால் என்ற மாணவர் சமூகக் கூடத்தில் செயலாளராக-ஓரண்டு காலம்-பணியாற்றினார். 1918இல் லண்டன் ஸ்கூல் ஆஃப் எகனாமிக்ஸ் என்ற கல்வி நிலையத்தில் சமூக விஞ்ஞான விரிவுரையாளர் பதவியை திரு. ஆட்லி ஏற்றுக் கொண்டார். முதல் உலகப் போர்க்காலத்தில் அவர் படைப்பில் சேர்ந்து போர்முனைக்குச் சென்றார். போர் முடிந்ததும் லண்டனுக்குத் திரும்பி தம்முடைய விரிவுரையாளர் பதவியை ஏற்றுக்கொண்டு, 1928ஆம் ஆண்டு வரையில் பணியாற்றினார்.

திரு. ஆட்லி 1919இல் ஸ்டெபனி நகரத்தின் மேயராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். 1922ஆம் ஆண்டில் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் அவர் ஸ்டெபனியைச் சேர்ந்த லேபலவுஸ் தொகுதியில் தொழிற்கட்சி அபேட்சகராக நின்று வெற்றி பெற்றார். 1950ம் ஆண்டில் தொகுதிச் சீரமைப்பு நடவடிக்கை வரையில் அவர் அந்தத் தொகுதியின் தேர்தியாகப் பாராளுமன்றத்தில் பணியாற்றினார்.

முதல்முதலில் பொதுத் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றதும், திரு. ஆட்லியை அப்போது எதிர்க்கட்சித் தலைவராகத் திரு. ராம்ஸே மக் டொனால்டு, தமது அணுக்கச் செயலாளராக அமர்த்திக் கொண்டார். 1924ஆம் ஆண்டில் தொழிற்கட்சி அமைச்சரவை ஏற்பட்டபோது, திரு. ஆட்லி போர்சுதூறாரணாகக் மந்திரியாகப் பதவி ஏற்றார். இந்திய அரசியல் நிர்ணயப் பற்றி ஆராய்வதற்காக 1927இல் இந்தியாவுக்குச் சென்று சாண்டிராபு குருவில் திரு. ஆட்லிக்கு இடம் கிடைத்தது. அன்று முதல் கடைசி வரையில் அவர், இந்திய விவகாரத்தில் தனி அக்கறை காட்டினார்.

பிரிட்டனில் 1929-31 ஆண்டுகளில் தொழிற்கட்சி ஆட்சி நடந்தபோது சான் ஸலர் ஆல் திட்சர் ஆல் லக் காஸ்டர், போஸ்ட் மாஸ்டர் ஜனரல் முதலிய பதவிகளை திரு. ஆட்லி, வகித்தார். 1931ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகு நடந்த பொதுத் தேர்தல், பெற்ற திரு. ஆட்லி, காமிஸ் சபையில் தொழிற்கட்சியின் துணைத் தலைவராக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். திரு. ஸான்ஸ்பரி அரசியல் பணிப்பின்பின்பு விவகிப்போது பார்லிமென்ட்ரி தொழிற்கட்சிக்குத் தலைமை வகிக்கும் பொறுப்பு திரு. ஆட்லிக்கு ஏற்பட்டது. 1935இல் பொதுத் தேர்தல் நடந்த பிறகு, பாராளுமன்றத்தில் எதிர்க்கட்சித் தலைவராக திரு. ஆட்லி தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்.

இரண்டாம் உலகப் போர்க்காலத்தில் திறமையான டெப்டி அமைச்சரவையில் துணைப் பிரதமராகப் பதவி வகிக்கும் வாய்ப்பு திரு. ஆட்லிக்குக் கிடைத்தது. 1945ஆம் ஆண்டு வசந்த காலத்தில், ஐ. பி. சபை திறவுதலுப்பற்றிச் சிந்திப்பதற்காக கூடிய லான் பிரான்ஸெஸ்கோ மகாநாட்டில் அவர் லலந்துகொண்டார். போர் முடிந்ததும் நடந்த பொதுத்

தேர்தலில் தொழிற்கட்சிக்கு அமோகமான வெற்றி கிடைத்தது. அரசு பிரான் 26-7-1945 அன்று அமைச்சரவை அமைக்குமாறு திரு. ஆட்லியை அழைத்தார்.

தன்னுடைய பதவிக்காலத்தில் அதாவது 1945-51 ஆண்டுகளில் திரு. ஆட்லி சாதனைக்க செயல்களைச் செய்தார். நிலக்கரி, மின்சாரம், போக்குவரத்து முதலிய வசதிகள்தேசிய உடைமையாகாக்கினார். தேசிய சுகாதாரப் பணித்திட்டம் அமுலாக்குவதற்கு. இந்தியா சந்திரம் பெற்றது. பர்மாவும் அயர்லாந்து குடியரசும் சுதந்திரமடைந்து காமிஸ் வெல்விட்டு நுது விவகிப்பாறு விருப்பம் தெரிவித்தனர். 1949ஆம் ஆண்டு வசந்த காலத்தில் லண்டனில் காமிஸ் வெல் பிரதம மந்திரிகள் மகாநாடு நடந்தனர். அதில் திரு. ஆட்லியும் மற்றத் தலைவர்களும் லலந்துரையாடியதன் விளைவாக, குடியரசாட்சியை ஏற்க விரும்பிய இந்தியா, காமிஸ் வெல்வில் ஆங்கம் வகிப்பதற்கு வழி செயல்பட்டது. அந்த முடிவு காமிஸ் வெல் வரலாற்றில் மிகவும் முக்கியமானதாகும்.

திரு. ஆட்லி 1951ல் சோவியத் யூனியன், சீனா முதலிய நாடுகளுக்கு விஜயம் செய்து அரசியல் தலைவர்களிடம் கலந்துரையாடினார். அவர் அமெரிக்காவுக்கும் காமிஸ் வெல் தாடுகளுக்கும் பலமுறை விஜயம் செய்திருக்கிறார். அவர் கடைசி முறையாக 1963ல் இந்தியாவுக்கு விஜயம் செய்தார்.

திரு. ஆட்லிக்கு உலக சமாதான இயக்கங்களில் ஆர்வமுண்டு. அவர் ஓர் லண்டன் பார்லிமென்ட் அசோசியேஷனில் கொள்வத் தலைவராகப் பணியாற்றியிருக்கிறார். 1959ல் ஆங்கிலியா யு. எஸ். எல். ஆர். அசோசியேஷன் அவர் நிறுவினார். அவர் சிறந்த பேச்சாளர், புகழ்க்க எழுத்தாளர். அவர் எழுதிய சிறந்த நூல்களில் ஒன்றை தலைப் பார்ட்டி-இன் பெர்ஸ்பெக்டிவ்ஸ் மெமோரிண்டில் வெளியிட்டிருக்கிறார்.

திரு. ஆட்லி 1982இல் திருவட்டிவலட் ஹெலன் மில்லரை திருமணம் செய்துகொண்டார். ஆட்லி தம்பதிக்கு மூன்று பெண்களும் ஒரு மகனும் உண்டு. திரு. ஆட்லியின் கோவைப்பாராட்டி, அரசு பிரிவுப் பிறகு அரசியலும் பலப்பல விருதுகளை வழங்கியிருக்கிறார்.

கனவு 10 | சிவவங்க, ஐப்பசி (15-10-67) | கற்பனை 10

எழுத்தாளர்களின்

12-ஆவது இலக்கிய மாநாடு

திருச்சியில் தமிழ் எழுத்தாளர்களின் 12-வது இலக்கிய மாநாடு இம்மாதம் 22-ஆம் தேதி தேவர் மன்றத்தில் நடைபெறவிருக்கிறது. விடாது ஒரு மாமாங்கம் பல்வேறு சிந்தனைச் செறிவுடையவர்களின் பெல்லாம் ஒன்றுக்கி, குறும்பு பாசத்தோடு, குறையாமல், தளராமல், ஆர்வத்தோடு தமிழ்ப்பணியாற்றும் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம் மகாமகம் பொங்கும் இவ்வாண்டு 12-வது (மகாமக) மாநாட்டை நடத்துவது எத்தனையோ வகையில் சிறப்புடையதாகிறது. இவ்வாண்டு உலகத்திலுள்ள தமிழறிஞர்கள் நெண்ணியல் கூட்டியிருக்கிறார்கள்.

கல்லூரிப் பட்டம் பெற்றவர்கள் கல்லூரியின் சார்பாக பிரதிநிதிகளாக வருபவர்கள் உலகத் தமிழ் மாநாட்டிலே கூடி தமிழின் வளத்தையும், வரலாற்றையும் பற்றி சிந்திக்க இருக்கிறார்கள். சிலர் கல்லூரிக்குச் செல்லாமலும் கல்லூரியில் மறைக்குக்கூட ஒதுங்காதவர்களும் நாளெல்லாம், பொழுதெல்லாம், தமிழுக்காக சிந்தித்து தமிழுக்காக உழைத்து தமிழால் சிறப்பு பெற்றவர்கள், வாழ்வு பெற்றவர்கள் பலர் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிறார்கள். புதிய தமிழின் புதிய மறுமலர்ச்சிக்கு வித்திட்டவர்களும், தமிழ்மொழியை சமுதாயத்தின் சொத்து என்று ஆக்கிய மாபெரும் பணியை செய்து முடித்த தமிழ் எழுத்தாளர்களும் இருக்கிறார்கள்.

தமிழ்மொழியின் வளர்ச்சி, தமிழ் மொழிக்காக உள்ள ஆக்கப்பணிகள் எங்கு நடந்தாலும், எவர் நடத்தினாலும், அழைந்தாலும் அழைக்காமல் நானாலும் “என் கடன் பணிசெய்து கிடப்பதே” என்று தன் மனதில் எழுந்த கருத்தைத் தெரிவிக்க தமிழ் எழுத்தாளனுக்கு ஒருவாய்ப்பு இருக்கவேண்டாம்! அந்த வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக்கொடுப்பதுதான் இம்மாநாட்டின் நோக்கம். ஆணைத்தீர்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமன்றத்தின் துணைத்தலைவரும் குன்றக்குடி, திருவன்குறை இடையூர் ஆதீன கர்த்தமான் தவத்திரு. அடிகளார் மகாநாட்டிற்குள் தலைமைதாங்குகிறார்கள். ஆணைத்தீர்ந்த தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமன்றத்தின் துணைத் தலைவரில் ஒருவரும், சிறந்த நாவலாசிரியரும், பாரதிக்குப் பின் ஏற்பட்ட வேளாறினையில் இறையை தலைமுறைக்கு தலைமை வகிக்கின்ற திரு. பி. ப. சேமசுந்தரம் அவர்கள் மாநாட்டை தொடங்கிவைக்கிறார்கள். மதுரை விவசாயக் கல்லூரியின் தமிழ்ப்பேராசிரியர் திரு. கோ. சங்கராசன், எம். ஏ. அவர்களும், ‘சிவாஜி’ ஆசிரியர் விஜய்

ஆமித் திருவேலகச்சாராம் அவர்களும் சிறப்புரை ஆற்றுகிறார்கள். ‘ஒன்பான் சுவை’ ஒளம் தமிழில் உவந்து உரைக்க ஒன்பது கவிஞர்கள் அரங்கேறுகிறார்கள். “தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அடிப்படையாக அமைந்திருப்பது கற்பனைச் சிறப்பா அல்லது அறப்பண்பா” என்பதை ஆய்ந்து முடிவுகூட்ட பேராசிரியர் C.S. கமல்பதி, M.A. அவர்களும், பேராசிரியர் M.S. நாடார் அவர்களும் கட்சித் தலைவர்களாக நின்று நடத்தும் சொற்போரும் தவத்திரு அடிகளாரின் முடிவுரையும் இருக்கிறது. மாநாட்டில் தீர்மானிக்க வேண்டிய தீர்மானங்களை அன்பர் முன் கூட்டியே எழுதியனுப்புமாறு வேண்டுகிறோம். மகாநாடு வெற்றிபெற தமிழ் பெருமக்களின் நல் அன்பையும், ஆதரவையும் எதிர்பார்க்கிறோம்.

அமரர் ஆட்லி கோமகனார்

இந்திய சுதந்திர விடுதலைக்கு வித்திட்டவாற்றும்தான் என்ற வெள்ளக்காரர், எல்லியம் வெட்டார்பின் போன்றவர்கள் தேசிய மகாசபையின் தலைவராக வீற்றிருந்து இந்திய விடுதலைக்காக போராடியுள்ளனர். பாரதத்தின் விடுதலைக்காக பல்லாயிரக்கணக்கான பொண்டர்கள் தியாக அக்னிபில் பிரவேசித்து உயிர்த்தியாகம் செய்தார்கள். அவர்களுடையெல்லாம் தேசபத்தர்கள் என்று போற்றுகிறோம், வாழ்த்துகிறோம், வணங்குகிறோம்.

இங்கிலாந்து தேசத்திலும் இந்தியாவுக்கு நண்பர்கள் பலர் இருந்தார்கள். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்க பெரியார் ஆட்லிபிரபுவாகும் இந்திய மக்களின் எதிர்ப்புக்கான சமைக்கமிஷன் 1927ல் இந்தியாவுக்கு வருகை தந்தபோது ஆட்லிபிரபு அதில் இடம்பெற்றிருந்தார். 1935ல் இந்திய அரசின் அரசியல் சட்டம் உருவாக்கும் பணியிலும், ஆட்லிபிரபு இடம்பெற்றிருந்தார். 1945 பொதுத்தேர்தலின் பிரிட்டனில் தொழிற்கட்சி வெற்றிபடைந்தபோது ஆட்லி பிரிட்டில் பிரதமர் பதவிக்கு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். தான் பதவியேற்றதும் முதன் முதலாக இந்தியாவின் எதிர்காலம்பற்றி சிந்திப்பதற்காக அமைச்சரவையின் துணுக்குழு ஒன்று இந்தியாவுக்கு ஆட்லி பிரேமியேவந்தார். அந்தத் துணுக்குழு வெற்றிபெறவில்லை. என்றும் ஆட்லிபிரபு மனம் சோர்வில்லை. தனது சொந்த செல்வாக்கால் இந்திய சுதந்திரத்திற்கு சாதகமான குழறிநிலையை உருவாக்க லாட்லி மெண்டர்பேட்டை இந்தியாவின் வைஸ்ராயாக நியமித்து அனுப்பிவைத்தார். பாரதத்தின் கனிப்பெருந்தலைவரான நேருவீடம் பாசத்தோடு பழகி தொட்டு கொண்டார். இறுதியாக 1947 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் இந்தியாவிற்கு சுதந்திரம் வழங்க காரணகர்த்தாவாக இருந்தார் ஆட்லிபிரபுவாகும். சுதந்திர ஜனநாயக இந்திய சுவை உருவவாக்கியவர்களில் ஆட்லிபிரபுக்கு சிறந்த இடமுண்டு. அண்மையில், அமரத்துவம் ஆட்லி அடைந்துவிட்டார் என்ற செய்திகேட்டு பாரத குடியமக்கள் உள்ளம் சோகத்தால் வாடியது. பாரத விடுதலைக்குரியது உழைத்த அந்த மாபெரும் மனிதரால் தலைத்திற்கு இந்தியத் தியாகிகள் பட்டியலில் முதன்மை இடமளம் வைத்து வீர அஞ்சலியை செலுத்துகிறோம்.

ஆட்லிபிரபுவின் ஆன்மா சாந்தியடைய பாரத மக்கள் பிரார்த்திக்கிறார்கள்.

எழுத்தும் அதன் பயனும்

[த. ராசு]

எழுத்து ஓர் ஆயுதம்

அணுகுண்டுகளை விட அது ஒரு சக்தி மிகுந்த ஆயுதம். ஏனென்றால் உலகில் நடக்கும் அக்கிரமங்கடையும், வேரிலேயே பற்றிக்கொண்டு பழிரை நவியச் செய்யும் நோய்க்கிருமிகளைப் போன்று அந்தரங்கமாய் ஒளிந்துகொண்டு சமூகத்தின் வளர்ச்சிக்குக் குழி தோண்டுகின்ற பித்தலாட்டப் பேர்வழிகளின் நச்சுநடவடிக்கைகளையும் அம்பலப் படுத்தி, உண்மையின் சக்திமிக்க ஒளிக்கதிர்களை வீசி அழிப்பதோடு, மனிதப் பிறவியின் பெருமைக்கு ஆதாரக் கருவியான மனம்என்னும் வீணையின் குமாம் என்னும் தந்திகளைச் சுருத்துபுடன் மீட்டி நல்லிசை எழுப்பி இன்பம் பயக்கும் உன்னத சாதனமாகவும் எழுத்து செயல்படுகின்றது.

ஆகவே, எழுத்தின் மூலமாய் சமூகத் தொண்டு புரியும் சொல்லோர் உறவோகிய எழுத்தாளன் பிறரால் போற்றி மதிக்கப்படுகின்றான். நாகரிகம் பெற்றநாடுகளில் எழுத்தாளனை அரசாங்கமே பெறும்புள்ள ஆதரித்தும் பாராட்டிப் போற்றுகிறது. இதன் மூலம் அரசியல் தலைவர்களை விடவும் அவன் பெருமதிப்புக்கு உரியவனாகி விடுகிறான். எழுத்தாயுதத்தின் வன்மையினால் அரசாங்கமே கவிழ்ந்துவிடக்கூடும் என்பது வரலாற்று உண்மையாகிவிட்டபடியால், எழுத்தையும் எழுத்தாளனையும் அரசாங்கம் அலட்சியம் செய்துவிடவும் முடியாது. இதனால்தான் அரசியல் நடத்துகின்ற அதேசமயத்தில் அரசாங்கம் எழுத்தாளனின் சிறப்புப் பணிகளுக்குப் பரிசளித்துப் பாராட்டுவதன் மூலம் எழுத்தையும் அரசியலோடு இணைத்து மதிக்கிறது.

எழுத்து ஓர் ஆயுதமாக உலகம் கப்படுவதால், அதனால் ஆபத்தும் (கீமை) உண்டு என்பது வெளிப்படும். ஆகக்கப்பணிகளுக்குப்பயன்படும் ஆயுதங்கள் கொடும் புரிவதற்கும் கருவியாகி விடுவதுபோல் எழுத்தும் கீமைக்குக் கருவியாகிவிட்டகூடும். ஆனால் ஆயுதத்தின் மெய்ப்பயன்பு தொழில் பண்பாடு தானே தவிர, கொடிலயன்று; அது

போல் எழுத்தின் மெய்ப்பயன்பு மணப் பண்பாடேயாகும். அந்நேர ஆவலைக் கிளிவிட்டு மனத்தைப் புண்ணாக்கி நீண்டகாலவடுக்களைத் தோற்றுவித்து, மனிதனை நன்னெறிகளிலிருந்து நழுவுச் செய்து மக்களோடு உறவுகொள்ளச் செய்யும் வீணாவானது எழுத்தின் மெய்ப்பயன்பு அல்ல.

எழுத்து பல வகையான வடிவங்களைக் கொண்டு இயங்குகிறது. சிறுகதை, நெடுங்கதை, நாடகம், கவிதை, கட்டுரை ஆகியவை எழுத்தின் சில முக்கிய வடிவங்களாகும். ஆனால் இவைமையல்லாமல் வெறும் எழுத்து வடிவமாக இருக்கின்ற வரைபில் மெய்ப்பயனாகிய மணப்பண்பாடு பெறுவதற்கு வழிகாட்டும் தகுதியைப் பெறுவதில்லை. அதாவது, எழுத்தின் வடிவம் இலக்கிய வடிவமாய் அமையவேண்டும். எழுத்தைப் படைக்கும் எழுத்தாளனிடம் இலக்கியநோக்கு இருந்தால் மட்டுமே, அவனது படைப்புக்களில் இலக்கியத் தன்மையைக் காண முடியும். இலக்கிய முத்திரை பெற்ற எழுத்து வடிவமே மெய்ப்பயனைப் பெறுவதற்கு வழிகாட்டும் தகுதியைப் பெறும்.

இலக்கியம் என்றால் கம்பனுக்கும் காளிதாசனுக்கும் யட்டுமே கைவரக்கூடிய ஏதோ ஒரு மனப்பொருள் என்று வரம்பு கட்டுவதற்கில்லை. லட்சியம் என்றால் எல்லோர்க்கும் புரியும். அதைத்தான் இலக்கியம் என்று அழகான தமிழில் பேசுகின்றோம். நாகரிக முன்னேற்றத்திற்கான உயர்ந்த இலட்சியங்களை வாசகனின் மனத்தை அசைத்து விடுகின்ற வேகத்தில் கற்பனை வண்ணத்துடன் அளவோடுகலந்து தனிமனிதனுக்கு சமுதாயத்துக்கு பாடம் சொல்லிக் கொடுக்கும் தகுதியும், உறுதியும் அறிவும் தெளிவும் வெளிப்படும் வண்ணம் உருவாக்கப்படும் எழுத்து வடிவங்களெல்லாம் இலக்கிய வடிவங்களே. இலக்கியத்தை நாம் இளம் காண்பதற்கு வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு குறிப்பிட்ட சட்டத்தைப் போட்டுப் பெறுபதில் பார்க்க வேண்டியதில்லை. அது தவறு. வெல்லத்தைச் சனையத்தால்

அதன் இனிமைதானே விளங்கும். அது அச்சுவெல்லமாகவோ குண்டு வெல்லமாகவோ, தேங்காய் மூடிப் பனைவெல்லமாகவோ இருக்கலாம். ஆனால் எல்லாமே வெல்லம் தானே! தன்மையே அதன் அளவிடுவடிவம், உருவம், தோற்றங்கள் அல்ல.

எழுத்திலே இலக்கியத் தன்மை வெளிப்பட வேண்டுமானால், அந்நகம் கையாளும் எழுத்தாளனுக்கு அதற்கான சுயத்தகுதி இருக்கவேண்டும். சுய அனுபவங்களை விலலாம் முத்தலாக்கி, வருமானம் ஒன்றரைய குறியாகக் கொண்டு எழுத்து வியாபாரம் செய்கின்ற எழுத்தாளர்களினால் இலக்கியம் படைக்க இயலாது. பொழுதுபோக்கு நோக்கமும், ஊராளிப் புகழை பெறுகின்ற நோக்கமும் கொண்டு புகழுகின்றவர்கள், தங்கள் நோக்கங்களை அடைந்துவிடக்கூடுமா யினும், அவர்கள் படைப்புக்கள் இலக்கியத் தகுதியை எட்டமுடியாது. வாழ்க்கையை நன்கு படித்து ரசித்து உணர்ச்சிகளால் நிறைந்த உண்மையை அனுபவங்களினால் தெளிந்த அறிவு பெற்று சிறுமைகண்டு பொய்க்கும் சீர்திருத்த உள்ளமும், எளிமை கண்டு இரங்கும் கசிந்த இதயமும், எடுத்துக்கொண்ட உலகக் கருத்தினை இயல்போடும் எளிமையோடும் உறுதியோடும் எழுத்திலே வடிவத்துக் காட்டுந் தனைத் தெளியும் ஒரு லட்சிய எழுத்தாளன்பால் இருந்து தீர வேண்டிய சுய தகுதிகள் எனலாம்.

லட்சிய எழுத்தாளனிடம் உணர்ச்சித் துடிப்பு மிகுந்திருக்கும். அடிப்படையான சீர்திருத்தப்பற்று கலே அதுதாடிப்புக்கு நிலைக்கான சில ஒளி நம்புகளாகும். வாழ்க்கையின் நிறலாட்டங்களை உற்றுநோக்கி சிபாவோடு அவன் எழுது ஆரம்பிக்கின்றான். அவனது உள்ளத்தில் உறைந்து நிற்கும் உணர்ச்சி எனும் நெருப்பிலே கனிந்து கற்பனைக் கதிர்களோடு இணைந்து ஒளிச்சுடர் வீசி, உயிர்ப்பும் துடிப்பும் கலந்த சொற்கள் உருவாகி வெளிப்படுகின்றன. எழுத்து வடிவம் இலக்கிய வடிவம் பெறுகின்ற பெருமையை அடைகின்றது.

ஆகவே, சாகாத இலக்கியப் படைப்புக்கு, எழுத்தாளன் தனது சுய தகுதியை வளர்த்துக் கொள்வதே ஆதாரமானது. கம்பனையும் காளிதாசனையும் அதிசயப் பிறவி

(7-ஆம் பக்கம் பார்க்க)

திருச்சித் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம்

12-ஆவது இலக்கிய மாநாடு

பேரன்புடையீர்,

வணக்கம்.

22-10-67 ஞாயிற்றுக்கிழமை காலை 9 மணிக்கு

திருச்சித் தேவர் மன்றத்தில்
பனிரெண்டாவது இலக்கிய மாநாடு

தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார் அவர்கள்
(துணைத்தலைவர், அனைத்திந்தியத் தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமன்றம்.)

தலைமையில் நடைபெறும்.

உயர்திரு மீ. ப. சோமசுந்தரம் - "சோழ" அவர்கள்
(துணைத்தலைவர், அனைத்திந்தியத் தமிழ் எழுத்தாளர் பெருமன்றம்.)

மாநாட்டினைத் திருவிளக்கேற்றித்
துவக்கிவைப்பார்கள்.

உயர்திரு, கோ. சங்கராசன், M. A., - "ஓர் கவிதை"

,, **கவிஞர் திருலோக சீதாராம் - "சில கவிதை"**

என்ற தலைப்புகளில்

சிறப்புச் சொற்பொழிவிடவாழ்வுரைவார்கள்.

தாங்கள் தவறாது வருகை தந்து சிறப்பிக்க
வேண்டுகிறோம்.

முற்பகல் நிகழ்ச்சி

மாநாட்டுத் தலைவர் :

தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார்

மாநாட்டுத் திறப்பாளர் :

திரு. மீ. ப. சோமசுந்தரம் (சோழ)

நிகழ்ச்சி நிரல்

காலை 8-30 மணி : மங்கள இசை.

இறைவணக்கம் : திரு. ப. கோபாலன்.

வரவேற்புரை : திரு. ஜி. லி. பட்டாபிராமன்,
(மாநாட்டு வரவேற்புக் குழுத் தலைவர்.)

துவக்கவுரை : திரு. மீ. ப. சோமசுந்தரம் (சோழ)

தலைமையுரை : தவத்திரு. குன்றக்குடி அடிகளார்.

சிறப்புரை : திரு. கோ. சங்கராசன், எம். ஏ.,
— ஓர் கவிதை

கவிஞர் திரு. திருலோக சீதாராம்,

— சில கவிதை

தீர்மானங்கள்

நன்றி நவிலல் : திரு. பட்டுக்கோட்டை குமாரவேல்

பிற்பகல் நிகழ்ச்சி — மாலை 4 மணி

கவியரங்கம்

தலைவர் : திரு. மீ. ப. சோமசுந்தரம்
வரவேற்பு : திரு. ஏ. எஸ். ராகவன்

பொதுத் தலைப்பு : ஓன்பான் சுவை

கவிஞர்கள்

திரு. சக்திசரணன்	—	தனித்தலைப்பு
,, இளங்கம்பன்	—	இளவரல்
,, அரங்க சீவிவாசன்	—	வியப்பு
,, வி. துரைசாமி, எம். ஏ.	—	பெருமிதம்
,, ந. செல்லப்பன்	—	காமம்
,, அழிலைத் தமிழ்ச்செழியன்	—	அச்சம்
,, என். ராகவன்	—	அவலம்
,, அ. வெ. ர. கிருஷ்ணசாமி	—	நகை
,, கலைவாணன்	—	கோபம்
		அமைதி

தலைவர் நிறைவுக் கவிதை

நன்றி : திரு. திருச்சி பாரதன்

மாலை 5 - 30 மணி

பட்டி. மன்றம்

தலைவர் : வரவேற்பு :
தவத்திரு. அடிகளார் தலைப்பு : திரு. ரா. நீலமேல்

தமிழ் இலக்கியங்களுக்கு அடிப்படை

கற்பனைச் சிறப்பே

அறப்பண்பே

கட்சித் தலைவர் :	கட்சித் தலைவர் :
பேராசிரியர் திரு. எம். எஸ். நாடார், எம். ஏ.	பேராசிரியர் திரு. எ. எஸ். கமலபதி, எம். ஏ.
திரு. புலவர் மு. கணபதி	திரு. சோ. சத்தியசீலன், எம். ஏ., பி. டி.
திரு. புலவர் வி. த. தயாளசாமி	திரு. இரா. இரா. தாமசுநாணன், எம். ஏ.
திரு. எஸ். பூமிநாதன் பி. ஏ., பி. டி.	திரு. துரை நமசிவாயம், பி. ஏ., பி. டி.
திரு. கே. ஆர். பசுபதி	திரு. புலவர் இலட்சுமி முத்துக்குமாரசாமி

தீர்ப்பு

நன்றியுரை : திரு. டி. எஸ். பஞ்சாபகேசன்

தேசிய கீதம்.

தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கத்தார்.

Introducing Bengali Writers

GOPAL HALDER

By

B. P. CHAKRABARTI

More known as an Essayist, Shri Gopal Halder has written novels also of which EKADA, ANYADIN and AREKDIN can certainly claim for him a distinct place in the hierarchy of modern Bengali novelists.

These three books have become meaningful in two ways: in the first instance, they would appear to be a forceful elucidation of communist ideology and secondly an episode of painful regeneration of a writer from liberal humanism to communistic or socialistic realism.

To be precise these trios are a long drawn autobiography of a history-conscious revolutionary, or a friend of revolutionaries, who is introduced as one Amit—a picture of unending adversities faced by Amit in course of treading the difficult path chosen by his revolutionary friends. The conflict between old and new ideals of culture engrossed Amit: various hopes, desires, pains and failures of daily lives of many known men and women of Amit are depicted with deep sympathy and with enough adeptness. Insight of Gopal Halder into the various characters is deep with inquisitiveness; in the innermost corner of his heart lies a romantic consciousness; spectacular reflections of these traits are, therefore, often discernible in his writings. Had he not been wedded to communism he would have been a famous writer even as a liberal humanist.

Indeed influence of communism has been intense on him and it has placed his life on the threshold of real success. At the end of his AREKDIN this has been expressed

through the mouth of the hero - Amit. These are: "Where is your introduction, Amit?" Asked Brojendra Roy. "That introduction did not reveal itself in writing, not in words, not in the creation of an affectionate household, not in setting up a community with meditative brilliance and comradesly beauty; not in self creation in isolation. You do not have your stamp anywhere - in learning, thinking, in poetry, literature and art. You are, therefore, failure, despaired in the eye of this world: Having lost in this great expedition of humanity, you have only become complete. Having sunk and floated in the flow of life you have found the eternal taste of elan: having poured yourself in this flow of humanity you have found realisation of elan vital of great humanity in bliss and cheers. Only in intensely living do we touch infinity".

But the last sentence of the quotation reveals that whatever sincerity in the communist way of life was his intention that had not in fact been achieved. He was as much communist, as he was liberal humanist by nature; and romantic consciousness was still lingering with him. When he became first conscious of socialistic realism,

he realised the real form of life lies not in "foamy gust of effort, "experiment with thoughts", for these are attempts to self defence in perverted imagination escaping from the pressure of perverted riches'. In fact it lies in work, techniquism for 'technique means creation: creation is indeed the voice of life, the mystery of life". But why do we hear from his mouth about touch of eternity after he had chanted so many times glories of work and technique.

But the history-conscious writings of Shri Halder betrays one major defect from the very beginning: it is his indifference towards religion. It is not the formal religion what we mean: we refer to that religion without knowing which one cannot understand Buddha, Socrates, Jesus, Mohammed and the like great representatives of humanity. And, therefore, greatest manifestation of humanity remained unknown. The greatest treasure he has seen in the ancient history is peace. But in these great men there is something which would be deemed superior to peace.

That is endless love and prayer for good. Communism emphasised more on prayer for good, but not on love. As a result a formidable hurdle is placed on the way of achieving universal good. But Gopal Babu did not tread that side even by mistake.

TIRUCHIRAPPALLI
Tamil Writers' Association's
12TH LITERARY CONFERENCE

WILL BE HELD ON
22-10-67 AT 9 A. M.
at Thevar Hall, Tiruchirappalli-8.

இலட்சியம்

[ராதிதா]

முருகம் முதலியார் தெருவில் இருந்த குடிசைவீட்டுமட்டும் சிலகணம் மோனத்தில் இருந்தது யோகியைப் போல; அதற்குள் திச்சாயில் இருந்த பெரிய மாடிவீடு கலகலவென பேரிரைச்சலுடன் சந்தோஷமாக காணப்பட்டது.

குடிசைவீட்டின் வாசலில் அகல் விளக்கு சுவற்றோடு பொருத்தப்பட்டிருந்த பிளையின் மோனமாக ஒளிகாட்டிக்கொண்டிருந்தது, ஆனால் எதிர்ச்சாயிலிலுள்ள மாடிவீட்டு வாசலில் மின்சார விளக்கு பிரகாசமாக எரிந்துகொண்டிருந்தது சினிமா நேட்சத்திரங்களைப் போல. அதற்குக் கீழே இருந்த மாடத்தில் ஓர் அகல் விளக்கு எரிந்துகொண்டிருந்தது.

சற்று நேரத்தில் குடிசைவீட்டில் பவரின் அழகைக் குரல் அந்தத் தெருவையே கிடுகிடுக்க வைத்தது. வேரமற்றது. எதற்கோ பந்தத்தை ஏற்ற அந்தக் குடிசைவீட்டு அகல்விளக்கு பயன்பட்டது.

அச்சமயம் மாடிவீட்டு மின்சார விளக்கு மாடத்திலிருந்த அகல் விளக்கைப் பார்த்து "ஏ அகல் விளக்கே! பார்த்தாயா! எதிர்வீட்டு எண்ணிலிளக்கு எதற்கு பயன்பட்டது! பார்த்தாயா! மோசம்! மோசம்! போயும்போயும் இழிநிலக்கா உன் போன்ற விளக்குகள் கைகொடுக்க வேண்டும்!" என்றது.

அகல்விளக்கு பதில் கூறாமல் மொனம் சாதித்தது.

"ஏன்? பதில் சொல்ல மாட்டாயா! பாவம்! அதுவும் உன் இனத்தானே! இலட்சியம் இருக்கிறது உனக்கு; அவசரி, நீ எதற்கு உன்னோ போய்விட்டு வந்தாய்? சற்று நேரம் உன்னைக் காணோமே?" என்றது மின்சார விளக்கு.

"ஆதுவா! நம் ஐயுமாளியம்மாள் பூணூடு செய்வதற்காக என்னை எடுத்திச் சென்றிருந்தார்கள்?" என்று அகல் விளக்குக் கூறியதும் மின்சார விளக்கு ஒன்றும் பேசமுடியாமல் ஒரு கணம் ஏறே கண்ணை மூடிக்கொண்டு திறந்து மறுகணம் கண்ணை மூடிக்கொண்டது.

உடனே மாடிவீட்டிலுள்ள இரு குரல் கள் கேட்டன. "அப்பா!—அப்பா! நம் வீட்டுப் வாசல் பல் பிங்கல் ஆகிவிட்டது."

பயல் கூற்றான். "சரி—சரி அதை தூக்கி எறிந்துவிட்டு வேறு பல்ப் போடு" என்று வீட்டுக்காரர்.

மறுகணம் அகல்விளக்கை பரிசீலித்து மின்சார பல்ப் குப்பைத் தொட்டியில் போய் சரணடைந்தது.

வாழ்வினும் தாழ்வினும் கைகொடுப்பதே உயர் லட்சியம். அதை மறந்து சந்தோஷ நிலையில் மட்டுமே மனதை செலுத்துவது வாழ்வல்ல என்பதை அறியாது போய்விட்டோம் என்று இதயம் வெடித்து துள்ளினால் சிதறிக்கொண்டிருந்தது. மின்சாரப் பல்ப், அதைப் பார்த்து உடம்பை ஒரு சிவீர்ப்பு சிவீர்த்துக்கொண்டு மீண்டும் அமைதியாக ஒலியைத் தந்துகொண்டிருந்தது அகல்விளக்கு.

4-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி

களாய் எடைபோட்டு விதிவிலக்குகளாய் ஒதுக்கிவைக்கும் எழுத்தாளன் தாழ்வு மனம்கொண்ட தகுதியற்றவன். அவனுல் இலக்கிய உலகைப் புரிந்துகொள்ளவும் முடியாது; இலக்கியம் படைக்கவும் முடியாது. எழுத்தாளனுக்குத் தன்னம்பிக்கை இன்றிய இயலாது. அறிவாப்புகழ் பெற்று இலக்கியக் கத்தாக்களின் வழித் தோன்றலாகத் தன்னை எண்ணிப்பார்க்கின்ற தந்தையும், துணியும் அவன் பெருவேண்டும். அந்நிலையில் தான் அன்றைய இலக்கியங்களுக்கு நிகரான படைப்புகளை அவனுல் உருவாக்க முடியும்.

இனிமேல் எழுத்தாளர்கள் சிலகையானுதின் எழுத்தின் சில மாறாபட்டு அமைப்புக்களை கவனிப்போம்.

காதல், நகைச்சுவை, கிண்டல், நிதிகருத்துக்கள், தத்துவங்கள், சீர்திருத்தம், ஒருமைப்பாடு, நாட்டுப்பற்று, தெய்வீகம், பொதுவுடைமை ஆகிய தன்மைகள் பெரும்பாலும் எழுத்திலே கையாள்படுகின்றன. இவையும் தவிர, இன்னும்பல தன்மைகளுக்கே சேர்ந்த உணர்ச்சிக் கலவையே நடைமுறை வாழ்க்கையாகிறது. ஆகவே, அத்தன்மைகளில் ஒன்றை மட்டும்

பிரதானமாய் அமைத்துக் கதைபின்னும் எழுத்தாளர்கள், இயல்பு வாழ்க்கையின் ஒரு சிறுபகுதியை மட்டுமே வெளிப்படுத்தக் கூடுமாய்கையால் குறிப்பிட்ட தன்மையை விரும்பி வரவேற்கின்ற ஒரு சிலருக்கு மட்டுமே அந்தப் படைப்பு பயன்பட முடியும் ஆகவே, கதாசிரியர்கள், எழுத்திலே இலக்கிய வடிவத்தை உருவாக்கும்போது, நடைமுறை வாழ்க்கையின் பற்பல தன்மைகளோடு, இயல்போடு அமைத்துக் காட்டுவேண்டியது அவசியமாகிறது.

அடுத்து, எழுத்தைத் கையாளுவதில் எளிமையின் அவசியத்தைக் கவனிக்க வேண்டும். அதாவது, படிக்கின்ற விஷயம் வாசகர் உள்ள எத்தில் எளிதில் பொருள் விளங்குமாறு அமையவேண்டும். சிலரது எழுத்துக்களிலே பிரமெழிச் சொற்களின் ஊடுறுவல் சற்று மிதமாக இருக்கும். இது எழுத்தின் எளிமையைக் கெடுப்பதுடன், மொழியையே இழிவுபடுத்துவதாகும். புலனாகு எட்டாத நுண்பொருட்களை வெறு வாய் வார்த்தைகளால் வர்ணித்துக்காட்ட முற்படுவது ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பு விளங்காத சொற்களைப் புரியாத முறையில் அடுக்கிக் கோர்த்து பக்கத்தை நிரப்பி, வாசகரின் முனையை வருடிப் பார்ப்பது சிறுது நடைச் சிறப்பாக உள்ளது. எழுத்தின் இலக்கணத்தையே கொண்டு சிதைத்து எழுவாய் பயனில்களைப் பாதிப்பதற்காக, தலைமூகத் தொங்க வீட்டு அரைப்புள்ளி கால்புள்ளிகளைக் கூட அசட்டையுடன் ஒதுக்கி வீட்டுப் புதுமை நடைபயனைக் கையாண்டு வருகின்றவர்களும் உண்டு. இவர்களெல்லாம் தங்கள் பேசுகின்ற தமிழ்மொழியின் பெருமைக்குத் தாங்களே குறிஞ்சென்றிருக்கிற தற்கொலைத் தொண்டர்களையல்லாது வேறு யாருமல்லர்!

— "புத்தக நண்பன்"

"எழுத்தாளன்"
(மாத இதழ்)
ஆண்டுமலர் உள்பட
வருட சந்தா ரூ. 3—00
தனிப்பிரதி 25 பைசா
சிறப்பு மலர் தனி,
விவரங்களுக்கு: "நிர்வாகி"
"எழுத்தாளன்"
24, தேரடிக்கடைத் தெரு,
திருச்சி-2.

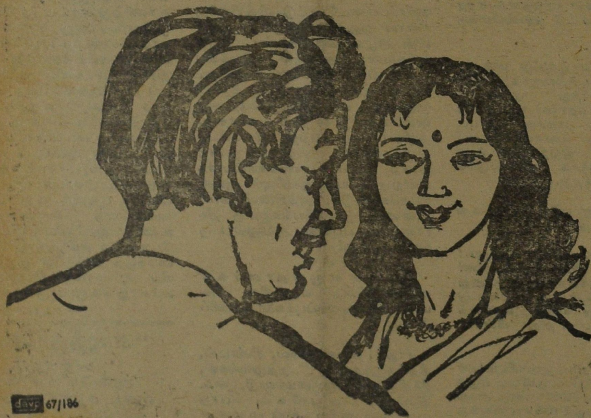
மகிழ்ச்சி பொங்கும் இந்த இளம் தம்பதிகளைப் பாருங்கள். இரண்டு ஆண்டு களுக்கு முன்புதான் அவர்களுக்குத் திருமணம் நடந்தது. "என்மமா, உனக்குக் குழந்தை இல்லையா?" என்று அந்த இளம் பெண்ணைக் கேட்டதற்கு, "நாங்களேதான் வேண்டாமென்றிருக்கிறோம்" என்று பதில் சொன்னாள். "குழந்தைகளை வளர்ப்பது சுலபமான காரியமா? அதற்காக வசதிகளைத் திரட்டிக்கொள்ள வேண்டும். குழந்தைகளுக்குத் தேவையானதெல்லாம் குறைவின்றி அளிக்கவேண்டும்." அந்தப் பெண்ணின் கணவர் மேலும் சொன்னார், "நாங்கள் சில காலம் கவலையின் நி வாழ்க்கையை அனுபவிக்க விரும்பு

கிறோம். அதனால் தான் இப்போது குழந்தை வேண்டாமென்கிறோம்." அதுவே அவர்கள் மகிழ்ச்சியின் இரகசியம்.

அவர்கள் மகிழ்வுறுகிறார்கள்-

நீங்கள் ...?

67/106